

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۱۶ اکتوبر ۲۰۱۱

جنگ طبقاتی در امریکا

خیزش های مردمی، قشر استثمارگر را به لرزه در آورده است

بی کاری، فساد، بی عدالتی و استثمار، مردم امریکا را به جان رسانده است. صد ها هزار تن خانه های خود را در بحرانات پایان ناپذیر اقتصادی از دست داده و میلیون ها تن دیگر در صف بیکاران پیوسته اند. امید و خوش بینی که امریکاییان در آغاز به اوباما داشتند و او را ناجی امریکا می دانستند حال کاملاً به یأس و بدبینی مبدل شده است. مصائب اجتماعی بالاخره مردم امریکا را از خواب آلودگی سه دهه رهانیده تا متوجه سرنوشت خود و اولاد خویش گردند. مردم مصمم اند که باید مانند سال های ضد جنگ ویتنام دست به تظاهرات خیابانی زده و صدای اعتراض را در زدودن بی عدالتی اجتماعی بلند نمایند. از همین جاست که مردم امریکا وارد یک مرحله جدیدی از تاریخ خود می گردند. "اشغال والستریت" یکی از مظاهر اخیر خیزش های مردمی است که شکل جنگ طبقاتی مردم نادر علیه سرمایه داران استثمارگر را به خود گرفته است. این رستاخیز طبقات محروم امریکاست.

طبقه حاکم امریکا و رهبران دو حزب به سر اقتدار دموکرات و جمهوری خواه می کوشند تا از وسعت تظاهرات مردمی جلوگیری نموده و آن را بی اهمیت جلوه دهند. گروه حاکم تصور نمی کردند که یک تحریک کوچک جوانان با برپا کردن خیمه ها در مقابل محله والستریت در نیویارک علیه نابرابری اقتصادی بتواند با سرعت سراسر امریکا را فرا گیرد.

امروز در بیش از ۲۴ شهر بزرگ و بیش از صد ها شهر های کوچک مظاهرات خیابانی اما صلح آمیز به راه افتاده که با خشونت غیر موجه پولیس هم روبرو شده است. صاحبان سرمایه و مستخدمین آنها در هراس بوده و از نتایج سیاسی آینده چنین خیزش سخت بیمناک گشته اند. اعتراض کنندگان خود را "۹۹ فیصد" نامیده یعنی اکثریتی که در مقابل "یک فیصد" ثروتمند قرار دارند. این جنبش مردمی زمانی شکل گرفته است که محبوبیت اوباما رو به سقوط بوده و دموکرات ها در وحشت اند که چطور خود را از تنگنای سیاسی و اقتصادی نجات بخشیده و ابتکار را از اعتراض کنندگان بر بایند. اوباما با کذب و ریا اظهار داشت که "مردم در مورد سیستم مالی نا امید گشته و خواهان اصلاحات جدی اند." لاکن مردم به این نیرنگ های سیاسی احزاب دوگانه پی برده و وقع به گفتار های بی مفهوم شارلاتان های سیاسی قایل نیستند. دموکرات های لیبرال فکر می کنند که این جنبش خط فاصل را بین دموکرات ها و جمهوری خواهان به ارتباط سهم مالیه دهی ثروتمندان کشیده است. گسترش سریع خیزش مردمی این برداشت را خلق نموده که تأثیرات آن بر مباحثات آینده در سنا و مجلس نمایندگان غیر قابل انکار خواهد بود.

در تظاهرات ضد استثمار و ضد بی عدالتی، مردم به سیستم ضد انسانی حاکم اعتراض نموده و فریاد می کشند که "برای مدت طولانی، ۹۹ فیصد مردم نادیده گرفته شده اند. بعد از اضمحلال اقتصادی اخیر، بانک ها نجات یافته و ما فروخته شده ایم. طمع والستریت کشور ما را فاسد ساخته و سیاره ما را منهدم کرده است. اما امروز پیروزی خود را بر والستریت جشن می گیریم و قسم یاد می کنیم که به مبارزه خود برای تأمین عدالت ادامه دهیم." فامیل ها با اطفال شان به صف مبارزان راه عدالت و آزادی پیوسته تا جامعه را از شر والستریت نجات دهند. حضور اطفال و جوانان در "اشغال" ثابت نمود که نسل فعلی تا چه اندازه از آینده نامطمئن خود در بیم و هراس اند. والدین، دختران و پسران خویش را با خود در تظاهرات "اشغال والستریت" آورده و به آنها فساد حاکم بر دستگاه سیستم اقتصادی و راه نجات از آن را می آموزانند. این را واقعاً می توان یک جنبش مردمی و طبقاتی نامید که می تواند این طرز دید دروغین مبلغان صاحبان سرمایه را که جنبش صرف از جوانان و چپی ها نمایندگی

می کند، از بنیاد زایل سازد. در این خیزش مردمی، گروه های شریف و مختلف ضد استثمار سهم بوده اند. از زمره می توان از لیبرال های انسان دوست، انارشیت ها، سوسیالیست ها، حامیان محیط زیست و سایر اقلیت نجیب غیر وابسته نام برد.

اعتراض کنندگان اظهار می کنند که در ۳۰ سال اخیر، یک فیصد گروه استثمارگر سیستم اقتصادی نیو لیبرالیسم (Neoliberalism) را برای نفع خویش به وجود آورده که حقوق بشر و محیط زیست را ویران ساخته و میلیون ها تن را بیکار ساخته است. و این دلیلی است که مردم کار، غذا، بیمه صحتی و تعلیم نداشته، خانه و کاشانه را از دست داده و در حالت درماندگی به سر می برند. نیولیبرالیسم آینده ما را دزدیده و زندگانی ما را سیاه ساخته است. سیستم نیولیبرالیسم جهان را بلعیده و بحران های دنیایی را از یونان و اسپانیه تا امریکا سبب شده است. این سیستمی است که بر مبنای طمع سرمایه دار بنا شده و بر ثروت یک فیصد و غربت ۹۹ فیصد افزوده است. مجله نیویارک تایمز بعد از مصاحبه با بیش از صد تن نوشت که "۴۶ فیصد معتقد اند که سرمایه داری اصلاً یک نظام زیان آور و ضد انسانی است."

کیرا مویر (Kira Moyer) از شهر پورتلند ایالت اورگون گفت: "ما پیروز می شویم. والستریت در هراس و وحشت افتاده است."

فضای تظاهرات "اشغال والستریت" آگنده از چنین احساس است که "بی انصافی و بی عدالتی اصلاً بر سیستم حاکم است. مردمی که اقتصاد امریکا را منهدم کردند هنوز هم ثروتمند تر می شوند در حالیکه کارگران و زحمتکشان هر روز نادار تر می شوند." با این تفکر سالم و انقلابی، خیزش های مردمی در امریکا جنگ طبقاتی طولانی مدت را نوید می دهد.